

5 Ιουνίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
(Π.Ο.Ε.Ν.) ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Αιτήτριες,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (ΑΡ.2),

Καθ'ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 248/88)

5 Παραλείψεις εν τη εννοία του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος — Πότε είναι εκτελεστή και πότε μπορεί να γίνει αντικείμενο προσφυγής — Μόνο όταν αφορά παράλειψη εκτέλεσης θετικού καθήκοντος, που επιβάλλει ο νόμος — Παράλειψη ασκήσεως εξουσίας αναγομένης στη διακριτική ευχέρεια της διοίκησης δεν θεμελιώνει δικαίωμα για άσκηση δικαστικού ελέγχου.

10 Η προσφυγή αποτελεί συνέχεια της Προσφυγής 983/87 (βλ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1393). Οι αιτήτριες αποβλέπουν στην ακύρωση της παράτασης των διορισμών πτυχιούχων επιστημόνων στη δημοτική εκπαίδευση, ο αρχικός διορισμός των οποίων ήταν το επίδικο θέμα της Προσφυγής 983/87. Οι θεραπείες 2 και 3 είναι οι ίδιες με τις αντίστοιχες θεραπείες σε εκείνη την προσφυγή.

15 Η απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή 983/87, που εκδόθηκε ενωρίτερα σήμερα, επιλύει ουσιαστικά τα θέματα, που αποτελούν το αντικείμενο των θεραπειών 2 και 3.

20 Η πρώτη θεραπεία διατυπώνεται ως εξής στην αίτηση:

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει και απαντήσει στο αίτημα-ένσταση των αιτητριών για

διορισμό στη Δημόσια Υπηρεσία για αντιμετώπιση των αναγκών στη Δημοτική Εκπαίδευση είναι άκυρη, παράνομη και πως ότι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.”

Το αίτημα, στο οποίο δε δόθηκε απάντηση, δεν προσδιορίζεται ούτε στην αίτηση ούτε στην αγόρευση των αιτητριών. 5

Το μόνο αίτημα ήταν εκείνο προς τον Υπουργό Παιδείας να μεριμνήσει για τροποποίηση της νομοθεσίας. Η παράλειψη οποιασδήποτε ενεργείας από πλευράς Υπουργού δεν αποτελεί εκδικάσιμη παράλειψη. 10

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση: 15

Costea v. Republic (1983) 3 C.L.R. 115.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της παράτασης των διορισμών πτυχιούχων επιστημόνων στη δημοτική εκπαίδευση και της άρνησης ή παράλειψης των καθ' ων η αίτηση, της Ε.Ε.Υ. και του Υπουργείου Παιδείας για διορισμό των αιτητριών. 20

A. Σ. Αγγελίδης, για τις Αιτήτριες. 25

P. Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 30

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Καθώς αναφέρεται στην έκθεση των γεγονότων που προσδιορίζει το υπόβαθρο για την παροχή των θεραπειών που επιδιώκονται, η προσφυγή αποτελεί συνέχεια της Προσφυγής 983/87. Οι αιτήτριες αποβλέπουν στην ακύρωση της παράτασης των διορισμών πτυχιούχων επιστημόνων στη δημοτική εκπαίδευση, ο αρχικός διορισμός των οποίων ήταν το επίδικο θέμα της Προσφυγής 983/87. Οι θεραπείες 2 και 3 είναι οι ίδιες με τις αντίστοιχες θεραπείες σε εκείνη την προσφυγή. Όπως διευκρίνησε ο δικηγόρος των αιτητριών μόνο η πρώτη θεραπεία διαφέρει παρόλο που η διαφορά είναι δύσκολο να προσδιοριστεί. 35 40

Σύμφωνα με το δικηγόρο των αιτητριών, ό,τι επιδιώκεται με την πρώτη θεραπεία είναι δηλωτική απόφαση ότι η συνεχιζόμενη παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να ανταποκριθούν στο αίτημα των νηπιαγωγών για το διορισμό τους ως αναπληρωτών δασκάλων στη στοιχειώδη εκπαίδευση, αφήνει ανεκπλήρωτα τα καθήκοντα των εκπαιδευτικών Αρχών και για το λόγο αυτό πρέπει να κηρυχθεί άκυρη.

Η απόφαση του Δικαστηρίου στην Προσφυγή 983/87 που εκδόθηκε ενωρίτερα σήμερα, επιλύει ουσιαστικά τα θέματα που αποτελούν το αντικείμενο των θεραπειών 2 και 3. Αποφασίστηκε ότι οι νηπιαγωγοί (απόφοιτοι της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Κύπρου του Κλάδου Νηπιαγωγών) δεν έχουν τα προσόντα για διορισμό στη θέση δασκάλου στη δημοτική εκπαίδευση και συνεπώς στερούνται του συμφέροντος που προβλέπει το άρθρο 146.2 του Συντάγματος για τη δικαστική αναθεώρηση διορισμών δασκάλων στη στοιχειώδη εκπαίδευση. Οι λόγοι επεξηγούνται στο σκεπτικό της απόφασης εκείνης και υιοθετούνται ως αναπόσπαστο μέρος και αυτής της απόφασης.

Για τους ίδιους ακριβώς λόγους, τα αιτήματα που περιέχονται στις θεραπείες 2 και 3 δεν είναι δικάσιμα (justiciable) και απορρίπτονται.

Η πρώτη θεραπεία διατυπώνεται ως εξής στη αίτηση:

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει και απαντήσει στο αίτημα-ένσταση των αιτητριών για διορισμό στη Δημόσια Υπηρεσία για αντιμετώπιση των αναγκών στην Δημοτική Εκπαίδευση είναι άκυρη, παράνομη και πως ότι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί”.

Το αίτημα στο οποίο δε δόθηκε απάντηση δεν προσδιορίζεται ούτε στην αίτηση ούτε στην αγόρευση των αιτητριών. Από τα στοιχεία που δόθηκαν το μόνο αίτημα που έχει ρητά διατυπωθεί προς τις εκπαιδευτικές Αρχές είναι εκείνο της 13ης Οκτωβρίου 1987 (Παράρτημα 34 στην Ένσταση) με το οποίο η Π.Ο.Ε.Ν. απευθυνόμενη στον Υπουργό Παιδείας τον είχε καλέσει να μεριμνήσει ώστε να προωθηθεί το υπόμνημα τους της 2/10/87 στη Βουλή των Αντιπροσώπων, με το οποίο ζητούσαν την τροποποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας ώστε να καθίσταται δυνατός ο διορισμός των νηπιαγωγών σε θέσεις δασκάλων.

Εστω και αν γινόταν δεκτό ότι οι εκπαιδευτικές Αρχές δε γνωστοποίησαν τη θέση τους, η παράλειψη να δοθεί απάντηση δε μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής για τους λόγους που επεξηγούνται στην απόφαση στην Προσφυγή 983/87.

5

Είναι δύσκολο να συμβιβαστεί ο προσδιορισμός του αντικειμένου της πρώτης θεραπείας που έγινε από το δικηγόρο των αιτητριών στο τελικό στάδιο της ακρόασης με το κείμενο της θεραπείας αυτής· στην περίπτωση που τούτο ήταν δυνατό η τύχη της προσφυγής δε θα μπορούσε να ήταν διαφορετική για τους πιο κάτω λόγους.

10

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου παράλειψη διοικητικής αρχής ή οργάνου είναι εκτελεστή πράξη και μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο αναθεωρητικού ελέγχου βάσει του άρθρου 146.2 του Συντάγματος μόνο όταν αφορά παράλειψη εκτέλεσης θετικού καθήκοντος που επιβάλλει ο νόμος. Στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της η Διοίκηση είναι ο κριτής του πεδίου δράσης και των προτεραιοτήτων βάσει των οποίων ενεργεί. Παράλειψη της Διοίκησης να ασκήσει εξουσία η οποία ανάγεται στη διακριτική της ευχέρεια δε θεμελιώνει αγώγιμο δικαίωμα για την άσκηση δικαστικού ελέγχου. Το απόσπασμα που ακολουθεί από την απόφαση στην υπόθεση *Costea v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 115, 123, (lines 17-27)], συνοψίζει τις σχετικές αρχές του διοικητικού δικαίου:

15

20

25

“...Omissions of the administration are of an executory character, only if they emanate from failure of the administration to act in the face of a mandatory legal provision requiring the administration to take action. Only if the act is ordained by law, can the inaction of the administration rank as an executory act amenable to review. In the absence of such a provision, failure to act is but an expression of the discretionary powers of the administration and is consequently not justiciable in isolation from the discretionary powers otherwise vested in the administration. (See, *Conclusions from Jurisprudence of the Greek Council of State* 1929-59, p. 243).”

30

35

Καταλήγω ότι δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις για αναθεώρηση των επίδικων αποφάσεων. Συνεπώς η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

40

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς διαταγή για έξοδα.*